

Arrest

nr. 176 437 van 18 oktober 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 april 2016 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VLEESHOUWERS, die loco advocaat J. DE CORTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij is gehuwd met B. H., een Turkse werknemer en verkreeg in functie van haar echtgenoot een tijdelijk verblijfsrecht.

1.2. Op 25 november 2015 neemt de verwerende partij hoofdens haar echtgenoot de volgende beslissing:

“De heer

Naam: B., H.,

Geboortedatum: 30.09.1959

Geboorteplaats: Yeniköy

Nationaliteit: Turkije

Wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeven in toepassing van artikel 13§3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Art 13 §3 : De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

2° Indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden:

Overwegende dat de genaamde B., H., geboren te Yeniköy op 30.09.1959, onderdaan van Turkije, verblijvende (...), gemachtigd werd tot verblijf in België van méér dan 3 maanden met beperkte duur.

Overwegende dat betrokkene deze tijdelijke machtiging heeft gekregen op voorlegging van een geldige arbeidskaart B (VGB (...)) geldig t.e.m. 23.09.2015 voor rekening van de bvba Derotech) om een activiteit als werknemer uit te voeren in België.

Overwegende dat hij in het bezit werd gesteld van een A-kaart geldig voor de duur van de arbeidskaart B+ 3 maanden, nl. tot 23.12.2015

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van het tijdelijke verblijf in onze vorige beslissing dd. 10.10.2014 waren opgenomen:

- Arbeidskaart B vernieuwd tijdens regelmatig verblijf*
- Geen feiten plegen die de Belgische openbare orde schaden*

Overwegende dat de arbeidskaart B van betrokkene is verstreken sinds 23.09.2015. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene officieel uit dienst trad bij de werkgever op 08.07.2015. De inschrijving als werkzoekende bij de VDAB sinds 26.10.2015 en het feit dat hij vanaf 19.10.2015 niet meer arbeidsongeschikt is en aangepast werk zou kunnen verrichten, doen geen afbreuk aan deze vaststelling. Betrokkene legt geen nieuwe arbeidskaart B voor en werkt momenteel niet.

Derhalve moet vastgesteld worden dat betrokkene niet meer voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn aan zijn tijdelijk verblijf en wordt een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen."

Op 18 maart 2016 dient de echtgenoot van de verzoekende partij tegen deze beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is. De schorsing wordt bevolen bij arrest 164 701 van 24 maart 2016.

Op 6 januari 2016 dient de echtgenoot van de verzoekende partij tegen dezelfde bestreden beslissing een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring in. Bij arrest 171 217 van 4 juli 2016 van de Raad wordt de bestreden beslissing vernietigd. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij voor dit arrest, evenwel in een ander beroep aan de Raad meedeelde dat deze beslissing was ingetrokken.

De verwerende partij neemt op 29 maart 2016, met kennisgeving op 7 april 2016 een nieuwe beslissing, lastens haar echtgenoot die luidt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer:

naam: B., H.,
geboortedatum: 30.09.1959
geboorteplaats: Yeniköy
nationaliteit: Turkije

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Art. 13 §3 : De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

2° Indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden:

Overwegende dat de genaamde B., H., geboren te Yeniköy op 30.09.1959, onderdaan van Turkije, verblijvende (...), gemachtigd werd tot een verblijf in België van méér dan 3 maanden met beperkte duur.

Overwegende dat betrokkene deze tijdelijke machtiging heeft gekregen op voorlegging van een geldige arbeidskaart B (VGB 423309 geldig t.e.m. 23.09.2015 voor rekening van de bvba Derotech) om een activiteit als werknemer uit te oefenen in België.

Overwegende dat hij in het bezit werd gesteld van een A-kaart geldig voor de duur van de arbeidskaart B+ 3 maanden, nl. tot 23.12.2015

Overwegende dat als voorwaarden voor de verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in onze vorige beslissing dd. 10.10.2014 waren opgenomen:

- Arbeidskaart B vernieuwd tijdens regelmatig verblijf
- Geen feiten plegen die de Belgische openbare orde schaden

Overwegende dat de arbeidskaart B van meneer is verstreken sinds 23.09.2015 en betrokkene bijgevolg niet meer gemachtigd is om een activiteit in loondienst uit te oefenen. Uit nazicht van de RSZ-databank (DOLSI) blijkt verder dat hij sinds 08.07.2015 uit dienst is bij de werkgever waarvoor de vorige arbeidskaart gold.

Betrokkene is ingeschreven bij de VDAB als werkzoekende sinds 26.10.2015. Betrokkene legt geen nieuwe arbeidskaart B voor en werkt momenteel niet. De aanstelling als aandeelhouder in de firma Connecting Cables sedert half december 2015 doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Betrokkene heeft nooit een bewijs voorgelegd dat zijn potentiële werkgever de nodige stappen heeft ondernomen om een arbeidsvergunning te bekomen en een arbeidskaart B aan te vragen voor betrokkene. Hierdoor kan met deze elementen geen verdere rekening worden gehouden.

Betrokkene kwam het Rijk binnen op 29 oktober 2011 met een visum als werknemer. De machtiging was van beperkte duur en uitdrukkelijk beperkt tot de duur van zijn activiteiten in België. Betrokkene was in het Rijk tewerkgesteld van 17.11.2011 tot 23.08.2013. Daarna volgde een onderbreking in zijn tewerkstelling . Hij was opnieuw aan het werk van 14.10.2014 tot 08.07.2015. Gelet op de korte duur van zijn activiteiten in België, het feit dat er dient gewezen te worden op een eerdere langdurige onderbreking in zijn tewerkstelling (23.08.2013-14.10.2014) en het feit dat sinds de laatste activiteit als werknemer op 08.07.2015 meerdere maanden zijn verstreken en betrokkene ruimschoots de kans kreeg om een nieuwe betrekking te vinden en de vereiste arbeidsvergunning aan te vragen, wordt beslist om de machtiging tot een tijdelijk verblijf als werknemer te beëindigen in toepassing van art.13§3,2° van de wet van 15.12.1980.

De leeftijd van betrokkene (56 jaar) stelt hem niet vrij om de aan zijn tijdelijk verblijf gestelde verblijfsvoorwaarden te vervullen en verder over een geldige arbeidskaart B te beschikken om een activiteit in loondienst te kunnen uitoefenen. Betrokkene kwam als vijftigjarige het Rijk binnen en wist dat dit een potentieel probleem kon vormen bij de eventuele stopzetting van zijn tewerkstelling en het zoeken naar een nieuwe dienstbetrekking. De redelijke termijn voor het aanvangen van een nieuwe legale dienstbetrekking is overschreden en betrokkene, noch zijn echtgenote bezitten thans geen eigen inkomsten meer.

De duur van het verblijf van meneer is niet van die aard om de bindingen met het land van herkomst te verliezen. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene in Turkije nog twee kinderen heeft en dus nooit de banden met zijn land van herkomst volledig heeft verloren, wat ook wordt onderstreept uit de verblijven in Turkije die kunnen afgeleid worden in de reisstempels uit zijn paspoort met nummer U 02718101. Zo reisde hij recent nog van 19.06.2015 tot 16.08.2015 naar Turkije en verbleef daar bijna 2 maanden. Wat de familiebanden in België betreft, wordt geen afhankelijkheid of meer dan gebruikelijke emotionele binding aangetoond ten aanzien van de meerderjarige zoon Bugdayci, Baris (NN: 91.09.06 579-51) die een apart tijdelijk verblijfsstatuut heeft bekomen als werknemer en momenteel nog werkt. De zoon is 25 jaar en heeft eigen inkomsten uit tewerkstelling. Het belang van de aanwezigheid van meneer in België wordt hierbij niet aangetoond. Een schending van art.8 EVRM met de zoon of met andere familieleden die nog in België zouden verblijven wordt niet op omstandige en overtuigende wijze aangetoond.

Uit de bewering dat betrokkene reeds vroeger Nederlandse lessen wilde volgen, maar dat dit niet combineerbaar zou zijn geweest met zijn uurrooster en hij zich nu pas vanaf september 2015 wenste inschrijven om zijn kennis van de Nederlandse taal te verbeteren en zijn kansen te verhogen op de arbeidsmarkt, vormen geen reden om hem verder toe te laten tot een verblijf en getuigen evenmin van een proactieve integratie.

Wat de medische toestand van meneer betreft, dient gewezen te worden op het feit dat hij niet langer arbeidsongeschikt is sinds 19.10.2015 en aangepast werk kan verrichten. Betrokkene toont niet aan dat hij voor de medische kwaaltjes waarvoor hij in behandeling is, geen geschikte behandeling zou kunnen genieten in Turkije noch dat deze medische toestand betrokkene zouden verhinderen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het administratief dossier blijkt aldus niet dat de duur van zijn verblijf, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.

Derhalve moet vastgesteld worden dat betrokkene niet meer voldoet aan de voorwaarden die gesteld zijn aan zijn tijdelijk verblijf en wordt een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen."

1.3. Op 4 april 2016 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris in hoofde van de verzoekende partij de volgende beslissing die de bestreden beslissing is:

"In uitvoering van artikel 13, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4s §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1991 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: B.

Voorna(a)m(en): Gülnaz

Nationaliteit Turkije

Geboortedatum: 19.06.1962

Geboorteplaats: Emirdag

identificatienummer In het Rijksregister (....)

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

X er werd een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd op basis van artikel 13, §3, van de wet (artikel 13, §4, eerste lid, 1).*

Op 29.03.2016 werd een einde gesteld aan het verblijf van de echtgenoot van mevrouw met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Aangezien mevrouw verblijfsrecht bekwaam In functie van de echtgenoot, kan zij niet venter genieten van dit recht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen Wettelijke basis artikel 7,1,2 van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. Mevrouw heeft geen verblijfsrecht op een andere basis.*

Aangezien de echtgenoot een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten, Is het logisch dat mevrouw eveneens een dergelijke bevel krijgt. Het gezinsleven met de echtgenoot wordt aldus niet verbroken.

*Wat betreft de zoon van het koppel, de heer B. B., * 06.09.1991: die heeft verblijfsrecht op basis van zijn arbeidskaart en daarbij heeft hij reeds de leeftijd van 24 jaar bereikt, zodat kan aangenomen worden dat hij zelfstandig kan wonen in België.*

Er zijn geen aanwijzingen dat de gezondheidstoestand van mevrouw een bevel om het grondgebied te verlaten belemmert. Evenmin blijkt dat het privéleven geschonden is nu mevrouw pas sinds 21/08/2012 werd toegelaten tot verblijf en niet blijkt dat zij economisch actief is geweest of dat ze dermate geïntegreerd is onze samenleving dat het een terugkeer naar haar land van herkomst zou verhinderen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) juncto artikel 6 van het besluit 1/80 van de Associatieraad afgesloten met Turkije (verder: Besluit 1/80). Zij stelt dat de bestreden beslissing in hoofde van haar echtgenoot onwettelijk is genomen omdat artikel 13 van de vreemdelingenwet moet worden samen gelezen met het Besluit 1/80. Dit Besluit kent aan de Turkse werknemers een voorkeursbehandeling toe. Zij vervolgt dat haar echtgenoot sedert juni 2011 in België werkte als grondwerker, dat behoudens een korte periode van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval hij gedurig als grondwerker tewerkgesteld werd zodat geen bezwaar kon geweest zijn tegen zijn tewerkstelling bij de BVBA Connecting Cables. En hij de toegang diende te hebben tot arbeid bij een werkgever naar zijn vrije keuze in toepassing van artikel 6 van het Besluit 1/80. De verzoekende partij voert dezelfde argumenten aan als in het beroep dat haar echtgenoot aantekende tegen de bijlage 13 hoofdens hem, zaak gekend onder rolnummer 188 233.

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en verwijst ter terechtzitting naar haar pleidooi gevoerd in de zaak gekend onder rolnummer 188 233.

2.3. De partijen betwisten niet dat de bestreden beslissing een volgbeslissing is van de beslissing die het voorwerp uitmaakte van de zaak gekend onder het rolnummer 188 233. In deze zaak oordeelt de Raad bij arrest nummer 176 436 van 18 oktober 2016 het volgende:

"2.3. Uit het middel dient afgeleid te worden dat verzoeker de verwerende partij verwijt geen toepassing te hebben gemaakt van het Besluit 1/80 terwijl de toepassing ervan zou leiden tot de vaststelling dat verzoeker door de uitvoering van diens tewerkstelling in het verleden en diens werkonderbreking wegens arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst.

Artikel 13, §3, 2° van de vreemdelingenwet luidt:

"§ 1

Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

(...)

§ 3

De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° (...);

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° (...)"f.

Artikel 6 van het Besluit 1/80 regelt de verdere toegang tot de arbeidsmarkt van de Turkse werknemer die reeds tot de legale arbeidsmarkt behoort en bepaalt onder meer:

"1. Behoudens het bepaalde in artikel 7 betreffende de vrije toegang tot arbeid van de gezinsleden, heeft de Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een Lid-Staat behoort:

(...)

- na drie jaar legale arbeid en onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de Lid-Staten van de Gemeenschap te verlenen voorrang, in die Lid-Staat het recht om in hetzelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, gedaan onder normale voorwaarden en geregistreerd bij de arbeidsbureaus van die Lid-Staat;

- na vier jaar legale arbeid in die Lid-Staat vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te zijner keuze.

2. Jaarlijkse vakanties en perioden van afwezigheid wegens zwangerschap, arbeidsongeval of kortdurende ziekten worden gelijkgesteld met tijdvakken van legale arbeid. Tijdvakken van onvrijwillige werkloosheid die naar behoren zijn geconstateerd door de bevoegde autoriteiten, alsmede perioden van afwezigheid wegens langdurige ziekte worden niet gelijkgesteld met tijdvakken van legale arbeid, doch doen geen afbreuk aan de rechten die zijn verkregen uit hoofde van het voorafgaande tijdvak van arbeid."

De Raad wijst erop dat deze associatie-overeenkomst tot doel heeft de gestadige en evenwichtige versterking van de commerciële en economische betrekkingen tussen de overeenkomstsluitende partijen te bevorderen. De bepalingen erin vervat primeren op het gestelde in artikel 13 van de vreemdelingenwet.

In casu dient te worden vastgesteld dat de verzoeker, met Turkse nationaliteit in het kader van deze overeenkomst naar België is gekomen zodat de toepassing van de bepalingen erin vervat dient te worden nagegaan. De verwerende partij betwist in haar nota met opmerkingen evenmin de toepasbaarheid van het Besluit 1/80 doch stelt dat in toepassing van artikel 6 van voormeld Besluit de verzoekende partij geen vier jaren legale arbeid heeft verricht zodat hij zich niet kan beroepen op de ruimere bescherming die voormeld Besluit biedt. Zij gaat niet in op het gestelde: "na drie jaar legale arbeid en onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de Lid-Staten van de Gemeenschap te verlenen voorrang, in die Lid-Staat het recht om in hetzelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, gedaan onder normale voorwaarden en geregistreerd bij de arbeidsbureaus van die Lid-Staat;" in voormeld artikel 6 van het Besluit.

De verzoeker is naar België afgereisd omwille van een tewerkstelling die onder de toepassing van het Besluit 1/80 valt. Artikel 13 van de vreemdelingenwet dient bijgevolg in het licht van het Besluit 1/80 onderzocht te worden, nu het verblijf verkregen werd in de hoedanigheid van Turks werknemer.

De eerste vaststelling is dat de verwerende partij blijkens de bestreden beslissing niet heeft onderzocht of de verzoeker zich op dienstige wijze kan beroepen op de beschermingen voorzien in Besluit 1/80 zodat geen toepassing kon gemaakt worden van artikel 13 van de vreemdelingenwet. Nochtans had verzoeker hier al op gewezen in het verzoekschrift dat geleid heeft tot de vernietiging van de eerder genomen 'bijlage 13', geciteerd onder punt 1, zodat de verwerende partij niet onwetend was betreffende de vraag tot toepassing van het Besluit 1/80, dit voor het nemen van de bestreden beslissing.

Artikel 10 van het Besluit 1/80 luidt:

"1. De Lid-Staten van de Gemeenschap passen op de Turkse werknemers die tot hun legale arbeidsmarkt behoren een stelsel toe dat wordt gekenmerkt door het ontbreken van elke discriminatie uit hoofde van de nationaliteit ten opzichte van communautaire werknemers, voor wat betreft de lonen en verdere arbeidsvoorwaarden.

2. Behoudens toepassing van de artikelen 6 en 7 komen de in lid 1 bedoelde Turkse werknemers en hun gezinsleden evenzeer als communautaire werknemers in aanmerking voor hulpverlening door de arbeidsbureaus bij het zoeken naar werk.”

Artikel 13 van de Besluit 1/80 luidt:

“De Lid-Staten van de Gemeenschap en Turkije mogen geen nieuwe beperkingen invoeren met betrekking tot de toegang tot de werkgelegenheid van werknemers en hun gezinsleden wier verblijf en arbeid op hun onderscheiden grondgebied legaal zijn.”

In dit verband dient er trouwens ook op te worden gewezen dat artikel 12 van de overeenkomst tussen België en Turkije zelf uitdrukkelijk verwijst naar “(d)e Turkse onderdanen die onder de bij deze Overeenkomst bepaalde voorwaarden op het Belgische grondgebied zijn toegelaten”, wat in casu het geval is.

Uit het administratief dossier blijkt het volgende:

- verzoeker dient op 4 augustus 2011 een aanvraag tot verblijf in op basis van een verkregen arbeidsovereenkomst van 24 januari 2011 als grondwerker bij de BVBA Kabelcom
- op 8 juni 2011 wordt hem een arbeidskaart toegekend
- op 13 oktober 2011 wordt hem een visum lang verblijf toegekend geldig vanaf 18 oktober 2011 (visa in paspoort verzoeker)
- blijkens de stempel op verzoekers visa verlaat verzoeker Turkije op 29 oktober 2011
- op 31 oktober 2011 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een bijlage 15.

Uit deze feitelijkheden kan aangenomen worden, wat de verwerende partij stelt dat verzoeker ten vroegste effectief is tewerkgesteld op 29 oktober 2011 en niet in juni 2011 zoals in het verzoekschrift wordt beweerd.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker in het bezit werd gesteld van een arbeidskaart VGB423309 geldig tot en met 23 september 2015 en van een A-kaart geldig tot 29 oktober 2015.

Op 1 oktober 2014 ontvangt de verwerende partij een faxbericht van de stad Lokeren waaruit blijkt dat verzoeker een controle dient te ondergaan van diens inkomsten omdat hij een tijd niet zou gewerkt hebben. Precieze gegevens gedurende welke periode exact verzoeker een onderbreking van diens tewerkstelling zou hebben gehad en of dit te wijten is aan arbeidsongeschiktheid ontbreken in het administratief dossier. Uit de arbeidskaart van 25 september 2013 blijkt in ieder geval dat verzoeker als grondwerker zou tewerkgesteld zijn bij werkgever Ceylan Technics voor een termijn vanaf 1 oktober 2013, waarbij nog niet is aangetoond hoelang deze tewerkstelling duurde.

In elk geval blijkt dat de verwerende partij, na voorlegging van loonfiches uitgaand van werkgever BVBA Derotech van de maanden oktober 2014, november 2014, december 2014 met betrekking tot diens voltijdse betrekking, het tijdelijk verblijf van verzoeker op 10 oktober 2014 opnieuw verlengt tot 23 september 2015.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat op 12 oktober 2015 de arbeidsongeschiktheid van verzoeker wordt beëindigd vanaf 19 oktober 2015 en dat verzoeker een inschrijvingsbewijs bij de VDAB voorlegt van 26 oktober 2015. Wanneer deze arbeidsongeschiktheid een aanvang kende is niet gekend.

In het administratief dossier bevindt zich een faxbericht van de gemeente Lokeren die naast het overmaken van deze documenten stelt dat verzoeker niet meer werkte sedert 15 april 2015 en sedert die datum geen inkomen zou hebben en dat hij arbeidsongeschikt was tot 19 oktober 2015. Deze feitenvinding lijkt niet correct nu zelfs de werkgever Derotech voorhoudt dat verzoeker minstens tewerkgesteld was tot 8 juli 2015. Deze werkgever houdt voor dat verzoeker ontslag gaf op 8 juli 2015, feitelijk gegeven dat van meetaf aan werd betwist door verzoeker die stelt nooit ontslag te hebben gegeven. Deze betwisting tussen verzoeker en diens werkgever Derotech lijkt de oorzaak te zijn van de beëindigen van het tijdelijk verblijf van verzoeker. De verwerende partij meent dat uit een brief van 28 oktober 2015 van BVBA Derotech kan afgeleid worden dat verzoeker niet meer tewerkgesteld was sedert 9 juli 2015. Verzoeker betwist zelf ontslag genomen te hebben en kan dergelijk negatief feit uiteraard niet bewijzen. Hij houdt voor dat hij op 8 juli 2015 geen ontslag gaf en arbeidsongeschikt was. Voorts zijn er geen gegevens in het administratief dossier voorhanden om uit te maken of de arbeidsongeschiktheid voortvloeit uit een arbeidsongeval en vanaf welke datum de arbeidsongeschiktheid plaatsgreep.

Wat er ook van weze, feit is dat verzoeker een Turkse onderdaan is die zijn verblijfsrecht precies had ontleend aan het feit dat hij een Turkse werknemer was, zodat artikel 13 van de vreemdelingenwet moest worden gelezen in samenhang met Besluit 1/80 van de Associatieraad (EEG-Turkije), zoals het uitgelegd wordt door rechtspraak van het Hof van Justitie, en dan specifiek in het licht van de bepalingen die betrekking hebben op de onderbreking van de tewerkstelling en de duur ervan.

Rekening houdend met de beperkte gegevens in het administratief dossier blijkt uit de voorgaanden dat verzoeker, nu het verblijf na de wijziging van werkgever op 1 oktober 2014, geacht kan worden minstens drie jaren legale arbeid te hebben verricht in de zin van artikel 6 van het Besluit 1/80. Verzoeker lijkt niet aan te tonen dat hij vier jaren legale arbeid in de zin van voormeld Besluit verrichtte. Noch verzoeker noch verwerende partij verschaffen duidelijke informatie over de dag wanneer de arbeidsovereenkomst met de BVBA Derotech werd beëindigd en verzoeker legt de briefwisseling die diens vakbond hierover gevoerd zou hebben niet voor en laat de Raad in het ongewisse of hierover enige rechtszaak hangende is. Evenmin blijkt voldoende duidelijk of de arbeidsongeschiktheid van verzoeker in 2015 van korte of van lange duur was. Wel legde verzoeker voor het nemen van de bestreden beslissing een arbeidsovereenkomstvoorstel voor gesloten met BVBA Connecting Cables van 5 januari 2016 en bewijs van aandeelhouderschap voor.

De Raad herinnert eraan dat na drie jaren legale arbeid, wat in casu op basis van de gegevens waarover de Raad beschikt, vooralsnog niet kan worden uitgesloten, verzoeker gerechtigd is van werkgever te veranderen, weliswaar beperkt tot hetzelfde beroep en in loondienst. Tevens wordt eraan herinnerd dat een Turkse werknemer niet langer tot de legale arbeidsmarkt behoort wanneer hij objectief gezien geen enkele kans maakt op re-integratie op de arbeidsmarkt of niet binnen een redelijke termijn na het einde van diens tijdelijke inactiviteit een nieuwe dienstbetrekking heeft gevonden (HvJ, EG zaak, C-337/07, Altun, 18 december 2008). Ook langdurige ziekte of een langere periode van onvrijwillige wekloosheid worden weliswaar niet gelijkgesteld met tijdvakken van legale arbeid maar leiden anderzijds niet tot het verlies van rechten die zijn opgebouwd aan al bestaande periodes van legale arbeid (HvJ, 10 januari 2006, Sedef, §51, HvJ, 26 oktober 2006, Guzeli, §§ 40-42). De opmerkingen in de nota doen aan het voorgaande geen afbreuk nu niet wordt ingegaan op de situatie vervat in artikel 6 van de Besluit1/80 die een werknemer betreft die drie jaar “legale arbeid” verricht heeft.

Uit het voorgaande blijkt dat de Raad niet over afdoende gegevens beschikt om na te gaan of verzoeker zich op dienstige wijze op het Besluit 1/80 kan beroepen, naast de vaststelling dat uit het middel, verwerende partij gekend in het kader van de ingediende vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid (wat leidde tot de vernietiging van de eerste genomen bijlage 13), duidelijk blijkt dat de verzoeker de toepassing van de Besluit1/80 beoogde, verwerende partij niet de toepasbaarheid van het Besluit 1/80 heeft onderzocht. Het komt de Raad overigens niet toe dit onderzoek in de plaats van de verwerende partij te doen die in casu heeft nagelaten, ook al had verzoeker voor het nemen van de bestreden beslissing de bescherming van het Besluit 1/80 ingeroepen, te onderzoeken of artikel 13 van de vreemdelingenwet, in samenlezing met het Besluit 1/80 dat als hogere rechtsnorm voorrang heeft op de bepalingen van artikel 13 van de vreemdelingenwet, had dienen toegepast te worden. Voorts ontbreken afdoende gegevens aangaande het einde van de tewerkstelling van de verzoeker bij de werkgever Derotech, het begin van de arbeidsongeschiktheid van verzoeker bij deze werkgever en enig onderzoek of verzoeker kans maakt op re-integratie op de arbeidsmarkt of niet binnen een redelijke termijn na het einde van diens tijdelijke inactiviteit een nieuwe dienstbetrekking heeft gevonden, essentiële elementen ter beoordeling van de toepasbaarheid van het Besluit 1/80. De Raad kan bij gebreke aan duidelijke gegevens haar wettigheidstoetsing in deze zin niet verrichten (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.”

2.4. Bijgevolg dient de bestreden beslissing die een volgbeslissing is eveneens te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 april 2016 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN